

FRA RØNDE HØJSKOLE & EFTERSKOLE

Nr. 4
Dec
2004

[NYT projekt i efterskolen]

Projekt Kirgistan

Vi sidder på gulvet og mærker kulden snige sig op i kroppen på os, på trods af de tynde tæpper, som ligger på den rå jord.

Det trækker fra rummets eneste vindue, som er lukket med plastic. Endnu er det ellers ikke særligt koldt udenfor - om dagen! - Senest om en måneds tid sætter vinteren ind! Rummet er det eneste i huset, og det måler 10-12 m². Familien byggede det selv i sommer, sammen med konens bror, der hjalp til. Hun har 7 børn, og manden kommer ikke længere hos dem. Familien råder over ca. 1,50 kr. dagligt - penge som en af hendes drenge kommer hjem med fra det nærliggende marked, hvor han tjener lidt.

Resten klares med fantasi og hårdt arbejde - eller man undværer.

Fx er der 500 m til vand, og familien har ingen elektricitet. I en lille oven prøver man at skaffe lidt varme - vha. papkasser fra basaren.

Stemningen er trykket og højtidelig, fordi kvinden selv er synligt berørt af sin fattigdom, og fordi den gør et stort indtryk på os.

Hun fortæller, at hendes største drøm er, at børnene opnår at få et bedre liv end det, hun kan give dem.

Prisen for at sende et barn i skole er høj, målt med hendes pengepung indhold.

„Hvad synes I, jeg skal gøre?“ spørger hun os gennem den tolk, vi har med.

Samarbejde med Folkekirkens Nødhjælp

Vi kan ikke give kvinden et ordentligt svar på hendes spørgsmål, men vi kan sige, hvad vi selv vil gøre.

Vi er i Centralasien, nær Kina, i landet Kirgistan - for at researche på skolens nye Projekt Kirgistan.

Vi har indledt et samarbejde med Folkekirkens Nødhjælp og har med hjælp fra dem fået kontakt med en lang række hjælpeorganisationer i Kirgistan. Det er organisationer, som forsøger at gøre en forskel, hver på deres måde.

Måske var hun en engel?

Sammen med mennesker fra Centre for Protection of Children, CPC, har vi været med i byens gadebørns-liv:

Lejlighed, hvor der gives mad, undervisning og lægetjek

Mor med syv børn

Måden, de gør det på, får os til at tænke, om hun, Fatima, måske var en engel?

Gadedreng med skopudserjob

En indsats i særklasse – er hvad vi her er vidner til. Med varme og kærlighed opsøger disse CPC-folk børn på gaden i hovedstaden, Bishkek.

Vi finder børnene i papskure, på rutebilstationen og ved byens store fjernvarmerør, både over og under jordens overflade. Her stjæler de sig til en smule af den varme, som de skulle have haft hjemme hos deres familier, som ikke magter tilværelsen, og hvor barnet måske ikke kan passe sin skole, fordi det er nødvendigt at tjene penge.

Børn som er stukket af, smidt ud eller som bare ikke kan være hjemme – pga. fattigdom.

Nogle af børnene tør godt tage med i Centerets bil, især pga. Fatima – en rund og kærlig socialarbejder, hvis moderinstinkt og glimt i øjnene vækker tillid hos børnene. Disse børn, 3 på denne tur, kommer med til det børnehjem, som kan give mad, varme, et bad og en lille smule hold på den tilværelse, som er så ubarmhjertig og urimelig. Og man forsøger altid at få børnene hjem til egen familie, hvor det evt. kan forsøges at starte forfra.

Turene rundt til gadebørnene foregår om aftenen/natten, mindst en gang om ugen.

Om dagen sørger man for, at en del børn kommer til en lille lejlighed i nærheden af en af byens basarer. Her kan de få et måltid mad, og en læge giver dem et sundhedstjek og de mest nødvendige vitaminer.

Ved siden af det lille køkken er der en skolestue, hvor man prøver at drive undervisning, ligesom socialarbejderne generelt prøver at få børnene i gang med skolegang, så de får en chance for at klare sig.

Det lykkes at sætte gang i en positiv udvikling for nogle af børnene, som får et perspektiv – ud over at kunne være på børnehjemmet. Nogle kommer i skole, og nogle får senere et rimeligt job.

Dvs. nogle DRENGE får et job – piger på 15 og opefter kan meget nemt risikere at jobbet bliver som prostituerede.

Vision

Vi vil lave et Projekt Kirgistan, fordi vi kan give eleverne et sundt kulturmøde, hvor livet bliver sat i relief.

Vi så mennesker, hvis tilværelse blev lidt bedre ved at opleve lidt af den menneskelighed, vi alle er skabt til – og som er forudsætning for at de for alvor SELV kan ændre deres egen situation.

Eleverne vil kunne se, at de kan gøre en forskel i verden, for andre og derigennem for sig selv. – Et perspektiv vi håber de får øje på og – formidler til andre efter at have været med i Projekt Kirgistan.

Elever i 10. klasse 05-06 bliver de første, der kan vælge Projekt Kirgistan.

Birthe Diederich, Bjarke Mortensen og Vagner Sloth

[Glædelig jul]

Julefest & -traditioner

1. Spænd over os dit himmelsejl.
Rør jorden med din finger.
Lad himmelbuen være spejl
for lyset, som du bringer.
Sæt fredens bue som et skjold
mod mørke, død og krigens vold –
du himmelbuens Herre.

2. Skænk os det klare kildevæld,
som skaber liv i strømmen.
Vi finder ikke kilden selv,
så hold os fast på drømmen:
At du er livets kilde, som
får blinde til at se sig om –
du underfulde Herre.

3. Vær sol på vores mælkevej,
og varm os i din sfære.
Lad Hellig-ilden brede sig,
så vi får mod at bære
vor klode som en blomstereng,
et liv i broget sammenhæng –
du fællesskabets Herre.

Tekst: Leif Rasmussen 1988 Melodi: Hans Holm 1988
Den Danske Salmebog nr. 29

Bladets læsere
ønskes en
glædelig jul!

Onsdag den 8. december var dagen for årets traditionelle julefest. Bregnet kirke var ramme for en festlig julegudstjeneste. Ole Kamp prædikede, elevkoret sang, og alle fik lov at synge med på „Spænd over os dit himmelsejl“. Hjemme på skolen efter flæskesteg og ris á la mande brillierede årets nisser - som altid er de nyansatte lærere. Senere kom eleverne på scenen med musikalsk underholdning.

[Efterskolefagene ændrer sig]

Naturfagene skal styrkes - også på efterskolerne

Fra næste skoleår er biologi obligatorisk og eksamensfag i 9. klasse på Rønde Efterskole, og i 2006 følger geografi efter. Historie og evt. andre fag spøger også, men her er der ikke kommet konkrete meldinger endnu. Om det så er „Nakskovundersøgelsen“ eller den borgerlige regering, som skal have skylden for disse tiltag fortøner sig hen i det uvisse, men er måske egentlig også ligegyldigt.

Biologi og geografi bliver som nævnt eksamensfag. Eleverne skal i fremtiden til en skriftlig prøve i fysik/kemi, biologi og geografi, og en *fælles* mundtlig eksamen i de samme fag. Hvordan denne mundtlige eksamen skal foregå, er der ingen som ved noget sikkert om endnu, så det er vi, der måske skal undervise i faget, noget spændte på.

Det, der kan gøre det vanskeligt for os, er, at der er lagt op til et treårigt forløb i 7. – 9. kl. for de 3 fags vedkommende. Da vi overtager eleverne i 9. kl., kan det være vanskeligt at finde „fælles fodslaw“ i en klasse, som består af 20 elever, som med sikkerhed *ikke* har gennemgået det samme stof. Det vil blive en udfordring for de kommende biologi-, geografi- og fysik/kemilærere.

Hvem skal undervise i de(t) nye fag? Vil det være mest praktisk, at det er samme lærer, som har alle timer, eller er det vigtigere, at det er faglige eksperter, som underviser i netop det, som de er dygtige til? Det er også en udfordring at vælge den „rigtige“ løsning her. Indtil videre er en del af fysik/kemilærerne på kursus med henblik på evt. at udvide deres undervisningsområde, men vi har ikke lagt os fast på nogen endelig model her på stedet endnu.

Et nyt fag kræver også et lokale, så vi overvejer lige nu, hvordan vi bedst kan lave et lokale til biologi. Da vi samtidig står over for en renovering af fysiklokalet, er det na-

turligt at tænke dette sammen, så vi får en løsning, der er holdbar mange år ud i fremtiden. En af overvejelserne går på at bruge det nuværende træsløjde til biologi, og fysik forbliver, hvor det er, men der er også andre muligheder. Under alle omstændigheder vil vi gerne have et biologilokale, som kan bruges til andet end biologi, da det kun vil være i brug nogle få timer om ugen.

Med timer i biologi, geografi og en fysik/kemitime mere om ugen i 9. klasse, står vi over for en helt anden udfordring. Elevernes obligatoriske timetal vokser, og der bliver mindre plads til valgfag, da vi har svært ved at se, hvordan vi kan skære ned på timetallet andre steder. Det kan betyde, at vi får en 9. klasse med plads til et antal valgfag og en 10. klasse med plads til flere valgfag. Hvordan vi løser denne udfordring, har vi ikke nogen løsning på endnu.

Nu kunne nogen tænke – er det godt eller skidt, at antallet af fag og eksamener øges? Der kommer mere fokus på naturfagene, og det bør en naturfagslærer ikke være utilfreds med. Ulempen kan til gengæld være, at alle bliver tvunget til at have naturfagene, og interessen kan tilsvarende være mindre, men så hjælper det nok, at der er en eksamen at se frem til! For Rønne Efterskole vil det konkret betyde, at en elev i 9. klasse vil få flere timer, som ufrivilligt er skemalagt og færre timer til de mange valgfag, som skolen tilbyder, men da det sandsynligvis vil være sådan på alle efterskoler, vil det næppe forvride konkurrencen skolerne imellem. Om disse tiltag så på sigt vil gøre efterskolerne mere boglige er så en langt mere spændende udvikling at følge. Det vil vores undervisningsminister måske bifalde, mens stemningen på efterskolerne sandsynligvis vil være mere behersket.

Efterskolelærer Arne Tophøj

[Ole Kamp fortæller om indtryk fra en anden verden]

Tid til eftertanke og inspiration

Lørdag den 30. oktober stod jeg op og skulle gøre mig klar til et af højskoleholdets højdepunkter. Familiedag. Alt var klappet og klar. Jeg skulle byde velkommen, holde et lille foredrag og i øvrigt bare være til stede og snakke med alle, som havde lyst til det.

Inden jeg kom så langt – midt i dagliglivets morgenritualer, opdagede jeg, at rutinen var blevet væk. Jeg havde glemt at barbere mig. En lille ligegyldig detalje og en underlig måde at indlede en artikel på. Men i eftertanken gik det op for mig, at den detalje på mange måder rummede summen af den forløbne måneds oplevelser. Detaljen fortalte mig, at jeg var sluppet ud af dagligdagen. Opgaver, rutiner og bekymringer var blevet væk, og vores familie var blevet tanket op. Vi havde fået ny energi

og lyst til at tage fat på dagligdagene igen. Vi var kommet hjem efter en lang fjern ferie med energi og med nye perspektiver og inspiration.

På en måde er det summen af et højskoleophold, men mere om det senere.

Denne lørdag sidst i oktober kunne vi se tilbage på masser af gode familieoplevelser. Jeg var kommet hjem aftenen før, og familien havde været hjemme en uges tid. Vores rejse var gået til Bhutan. Et lille lukket kongedømme i Himalaya-bjergene. Vi havde været heldige at blive inviteret indenfor i landet af gode venner, og vi havde oplevet en helt anden verden. Så anderledes, at hverdagene og dagliglivet blev glemt, og noget helt nyt fandt plads i os.

Oplevelserne var mange. Mest fylder nok den intense oplevelse af at være af sted sammen som familie. Ingen TV, PC eller mobiltelefon. Ingen aftaler, møder eller ugentlige fritidsaktiviteter. Et spil rejseludo, lidt spillekort og nogle terninger var muligheden for tidsfordriv. Ingen forbindelse til omverdenen, kun os selv og vores venner og så en masse dejlige åbne, venlige, imødekomende og nysgerrige mennesker omkring os. Buddhister hele flokken i øvrigt.

Vi oplevede nærhed og glæde. Skænderier og frustrationer. Og mest af alt et fæl-

lesskab, som vi lige nu prøver at leve videre i den hektiske hverdag i Rønde.

Bhutan er et lille lukket land med 800.000 mennesker, siger nogle. Andre siger godt 2 millioner. Det halve af befolkningen bor mere end en dagsrejse fra en kørevej. Og på de køreveje, der findes, drives man uafbrudt rundt i hårnålesving. Nogle siger, at gennemsnittet er 18 sving per kilometer. Vores yngste datter kunne nikke tappert til denne bemærkning midt i køresygens voldsomme trængsler.

Vore venner er i det lille land for at være med til at skabe demokrati. Landet er på vej fra enevældig kongedømme til et demokratisk samfund. Mobiltelefonen var lige begyndt at kime i de første af landets dale. De dale, som udgør de frugtbare og mest beboelige dele af landet. Mellem ris- og boghvedemarker kunne man nu i meget begrænsede områder bruge en mobiltelefon.

Hver lørdag udkom landets avis. På lokalsprog og engelsk fortalte den om landets stormskridt fra middelalderen for 15 år siden og ind i samme årtusinde som vi andre. Om mobiltelefonen hed det spøgende, at man jo kunne forestille, at børnene snart ville ringe hjem fra skolen til deres forældre. Længere nede i artiklen fremgik det dog, at det naturligvis kun var forretningsfolk, som ville bruge de nye telefoner. Andre steder i avisen fandt vi moralske historier, som skulle opdrage og skræmme. Blandt andet fortaltes det, at hvis børn

fik penge med i skole, var vejen åben for dårlige kammerater, narkomisbrug og selvmord.

Landets udvikling gav masse af stof til eftertanke. Befolkningen på gaden var meget betænkelige ved planerne om demokrati. Se hvordan det er gået i Nepal, sagde flere. Er det lykken? Vi har en klog konge og kan ikke ønske os nogen bedre styreform, lød det også fra højtuddannede. Andre vidste, at det var en nødvendighed. At landet var for sårbart uden demokrati. Et lille land, hvor kongen er et uhyre klogt menneske – gift med fire søstre – og levende optaget af landets altdominerende buddhistiske verdensopfattelse. Det lille land ligner eventyrets idyl og måler da også deres succes i brutto-national-lykke i stedet for vores kroner og øre. Men hvad vil der ske, når markedskræfterne slippes løs? Når den enkelte får øje på muligheden for at tjene på de andre?

Måske en pessimistisk betragtning for det var ikke det, vi oplevede blandt bhutaneserne. De havde tid, interesse og omsorg. Samtidig ligger det vel i kortene? For hvor mange vil finde sig i dagligt slid og slæb, når de ser mulighederne for andet? Indiske arbejdere fandtes overalt som en lavtlønnet underklasse. Kan det tolereres i et demokrati? Og hvad er i det hele taget et demokrati? Er det 51 %, der har ret til at diktere? Eller kan der findes en hensynsfuld vej med plads til at måle i bruttonational lykken?

På strabadserende vandringer i bjergene fandt vi fred og mulighed for eftertanke. Vi mødte mennesker, der udstrålede harmoni og ligevægt. Landet bar præg af enhedskulturens enkelthed og forudsigelighed. Vandmøller, der trak hver deres bedemølle, og blafrende bedeflag fortalte deres enkle historie. Bjergtinder med sne i det fjerne fortalte om ro og uforanderlighed. På et bjerg mødte vi et par buddhistiske lærere. Høje lamaer. Vi kaldte dem den milde og den vilde, når vi talte om dem. De var på pilgrimsfærd til samme bjerg, som vi besøgte. Den vilde havde viet sit liv til uciviliserede bjerghuler. Den milde var Dalai Lamas nære medarbejder – og havde titel af Tibets officielle statsorakel. De gjorde begge et uudsletteligt indtryk på os. Deres dybe samhørighed med stedets livstolkning brændte sig fast.

Ferens sidste dage tilbragte vi i Thailand. Vi var tilbage i civilisationen og nød muligheden for strand og badning. Vi slappede af og svømmede hen. Heldigvis mødte vi også her virkelighedens mennesker. På den lutherske præsteuddannelse var en gammel bekendt blevet rektor. Hos ham mødte vi mindretallets vilkår blandt det buddhistiske flertal. At være 1 % af en befolkning. At være præst blandt fattige i et mindretal. Livsvilkår vi næsten ikke kunne fat-

te. Og på samme tid dejlige mennesker, som lukkede os indenfor og delte et stykke af deres hverdag med os.

Tilbage til den manglende barbering en lørdag i oktober. Oplevelsen fortalte mig, at rutinen var brudt, og at jeg havde sluppet vanetænkning. Set nye muligheder og livstolkninger åbne sig.

Det er for mig brændstof til livet. At stille sig udenfor og blive tanket op. At leve i et tæt fællesskab. At tænke efter, blive træt og udfordret og så vælge sig selv igen. Måske på en lidt anden måde og med nye dimensioner. Det er som at være på højskole. Sådan er det, når det er allerbedst. For så bringes eleven uden for dagligdagen og rutinen. Udfordres af fællesskab, strabadser og tvinges til at tænke sig selv efter i lyset af andre mennesker. I lyset af fortællinger og holdninger, som ikke vil slippe os. Som et højskoleophold blev rejsen brændstof for livet. Gid mange måtte rammes af den slags oplevelser.

Ole Kamp

International politik

International politik er et forholdsvis nyt fag på højskolen, der nu har været udbudt i fire semestre. Der er en stor og stadig stigende interesse for faget blandt vores elever, hvor det nuværende hold tæller 26 elever. Det finder jeg meget glædeligt, efter at interessen for den tredje verden blandt unge har været meget lille op igennem 90'erne. Og der er god grund til at beskæftige sig med den globale situation. For det første er det blevet væsentligt nemmere at rejse i den tredje verden både økonomisk og praktisk. Man kan for forholdsvis få penge komme overalt på kloden og adgangen til selv fjerne egne og regioner er også blevet forbedret.

For det andet betyder den øgede globalisering økonomisk og ikke mindst politisk, at verden ganske enkelt er blevet mere synlig i dagens Danmark. Et af de nyeste globaliseringsfænomener er, at erhvervslivet placerer produktionen i de lande, hvor arbejdskraften er billig, og hvor uddannelsesniveaut er højt. Det gælder ikke blot produktion, det handler også om flere og flere servicefunktioner. Bestiller man f.eks. et telefonmøde hos TDC, bliver man ringet op af en mand, der taler et fyndigt indisk – engelsk.

Den gode mand sidder i Mumbai og styrer danskernes telefonmøder. For det tredje udbydes der danskerne langt flere uddannelser i udlandet. Min 16-årige niece påtænker således at tage de sidste to år af gymnasiet i Hong Kong på et internationalt gymnasium. Også på skolen mærker vi den øgede globalisering gennem vores mange udenlandske elever.

For det fjerde spiller fokuseringen af terrorisme naturligvis ind på vores hjemlige hverdag. Tøge bliver holdt tilbage, fordi en banearbejder har glemt sin madpakke på banelegemet, og folk tror, at der er tale om en bombe.

Og der er en lang række andre faktorer, der spiller ind foruden de her nævnte. Man kan i flæng nævne udvidelsen af EU, religionsmødet, krigen i Irak.

Hvad handler faget om?

Der er derfor mange gode grunde til, at vores elever interesserer sig for international politik. Ikke mindst at mange af dem senere skal ud at arbejde som frivillige på forskellige kirkelige og sociale institutioner i lande, der i høj grad er præget af den internationale situation. Det er en deprimerende oplevelse, når vi på et verdenskort tegner røde ringe

omkring de lande og regioner, hvor det vil være særdeles uklogt at rejse hen. De røde områder er vokset gevaldigt, og der kommer hele tiden nye regioner til, p.t. er det klogt at holde øje med udviklingen i det ellers så fredelige Thailand, hvor den sydlige region er blevet et uroligt område. Der er masser af emner at gå i gang med i faget international politik.

Hver time starter med en kort gennemgang af ugen der gik. Hvor er der sket noget afgørende, det være sig terrorhandlinger, valg, katastrofer m.m. Derefter diskuterer vi sædvanligvis et eller flere af begivenhederne mere udførligt: Hvad vil denne eller hin episode betyde for Danmark og/eller for den internationale situation.

Derefter går vi videre med et udvalgt emne, som vi forsøger at trænge dybere ned i. I dette efterår er det konflikten mellem Israel og Palæstina. Her undersøger vi baggrunden for konflikten, vi følger med i den seneste udvikling, og endelig diskuterer vi konsekvenserne af udviklingen. Den uløste konflikt mellem Palæstina og Israel er meget central, i og med den bruges som legitimering for andre kon-

flikter: Så længe Vesten ikke griber ind og standser konflikten, opfattes det som en gyldig grund til at bekæmpe Vesten overalt og med alle midler. Vi kunne have valgt et andet tema fx forholdet mellem USA og Kina eller forholdet mellem EU og USA, to emner, der i fremtiden vil spille en afgørende rolle for den globale udvikling, ikke mindst efter det amerikanske valg.

Formålet med faget

Formålet med hele molevitten er selvfølgelig at give vores elever et opdateret kendskab til klodens tilstand. Men langt vigtigere er at bibringe eleverne en baggrundsviden, som de kan bruge til at orientere sig ud fra i det globale landskab. På et eller andet tidspunkt bliver Europa nødt til at tage aktiv del i løsningen af de globale problemer. Det er alt for vigtig en sag at overlade til andre at løse. Og her er forståelsen af, at kultur, historie, politiske og økonomiske strukturer spiller en stor rolle i en eventuel konfliktløsning meget central. Vi kan ikke forvente at løse verdens problemer, hvis vi tror, at resten af verden tænker, lige som vi gør. Det er f.eks. ikke sikkert, at befolkningen i Mellemøsten automatisk ønsker demokrati; det er ikke sikkert, at den vest-

lige økonomiske model automatisk kan anvendes i Afrika; det er ikke sikkert, at menneskerettighederne automatisk tolkes af andre verdensdele på samme måde, som vi tolker dem og så videre.

Vi skal kende vores egen baggrund bedre end vi gør i dag og naturligvis komme med vores bud på løsninger på globale problemer, men det skal ske ud fra en respekt for og et solidt kendskab til andre landes verdensopfattelse.

Og det er lige præcis, hvad højskolen gerne vil give vores elever med i bagagen: En erfarede viden om sig selv og egne værdier samt en forståelse for og en viden om, at verden trods alt er større end Rønde Højskole og Efterskole.

*Højskolelærer Poul
Abildgaard*

Elevstævnet oktober 2004

Elevstævnet startede for bestyrelsen og Tordenskjolds soldater allerede fredag d. 8. om aftenen, hvor forberedelserne til det store slag kunne tage sin begyndelse. Efter fælles indtagelse af aftensmåltidet, uddelegerede formanden kyndigt de forestående opgaver såsom opstilling af borde i festsalen og spisesalen, opdeling af soverum og udformning af diverse opslag. Bagefter var der tid til hygge og et slag pool.

Lørdag formiddag var vi klar til at tage imod det store rykind af forventningsfulde stævnedeltagere, og vi i bestyrelsen var spændte på, hvordan det hele ville forløbe. Programmet startede med gudstjeneste, som i år blev forestået af Grethe Jørgensen. Et par af de nuværende elever medvirkede, og det var som vanligt en god måde at begynde elevstævnet.

Efter gudstjenesten var der mulighed for et gensyn med den gamle skole og tidligere skolekammerater, før der klokken 12 blev serveret ris og stroganoff i spisesalen.

Da maden var blevet fordøjet, holdt Adam Rasmussen, der var højskoleelev i foråret 2004, foredrag under overskriften „I krig for fred. Glimt og refleksioner efter 7 år som international soldat i dansk tjeneste - senest i Irak“. Han fortalte om sin tid med det første hold soldater, der blev sendt til Irak; udfordringen ved etablering af den første lejr og mødet med den meget fremmede irakiske kultur samt de etiske dilem-

maer ved både at være håndhævere og fungere som nødhjælpsorganisation. Det var et medrivende foredrag, der gav stof til eftertanke.

Efter foredraget var det tid til elevforeningens generalforsamling,

hvor der i år var et ganske imponerende fremmøde. Mette Braun og Johannes Melchiorsen ønskede ikke genvalg til bestyrelsen, og i denne forbindelse vil vi takke dem for deres engagement i arbejdet. Tiktak. I stedet er Kresten Knudsen og Majken D. Petersen indtrådt. Velkommen!

Så var de fleste vist så småt kaffe-tørstige, og kaffe kunne indtages i spisesalen eller i klasselokalerne C og D, hvor Marianne Nielsen og Konrad Damholt var værter. Samtidig foregik den traditionelle jubilar-fotografering ved Bjørn Lerbjerg og Arne Thomsen, resultaterne kan beskues andet steds i bladet og på skolens hjemmeside.

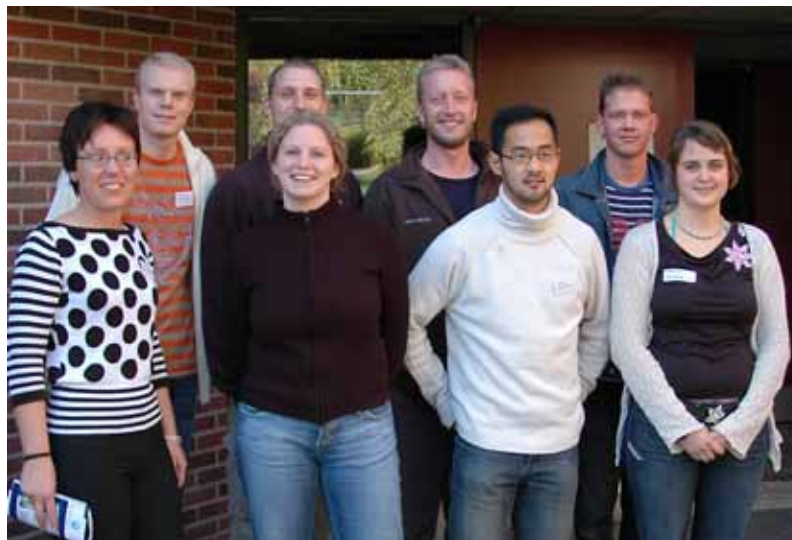
Klokken 16 var der mulighed for at benytte skolens faciliteter til diverse workshops, eller deltagerne kunne

vandre en tur ud i det blå.

Festaftenen startede med en fortrinlig buffet, tilberedt af det oplagte køkkenpersonale, som vi i år fik lejlighed til at hylde for deres altid imponerende indsats. Efter brownies og cheesecake blev dette rystet godt rundt i maven, da der blev spillet op til hopsasa i hallen, hvilket tjente til opvarmning for det

efterfølgende diskodans i teatersalen. Denne blev ført an af Bøtker og balkompagniet, der liredede slagere af fra den danske sangskat med numre af bla Kasper Winding og Team Easy-on samt hits fra den internationale popscene.

Der var en rigtig god stemning til årets festaften, der først sluttede ud på de små timer, hvorefter bestyrelsen, samt føromtalt trofaste følgesvende, trætte og udasede måtte pakke sammen og lukke øjnene et

Elevforeningens bestyrelse: Forreste række Lene Gamborg Andersen, Kristine Melchiorsen, Kim Bredahl, Maiken Damgaard Petersen. Bagerste række: Søren Woller Møller, Adam Rasmussen, Olav Pedersen, Kresten Knudsen.

par timer, før morgenmad, morgensamling og afrejse.

På bestyrelsens vegne vil vi sende en stor tak til alle jer, der deltog i dette års elevstævne og var med til at gøre det til en forrygende oplevelse. En speciel tak skal lyde til de holdrepræsentanter og andre, der ydede en stor hjælp med det praktiske, vi håber, at se jer alle igen næste år.

*Olav Øfverlind Pedersen og
Kristine Melchiorsen*

[Fra elevstævnet]
Jubilarer

1998

Dan Guido Jacobsen,
Skanderborgvej 189, 3., 8260 Viby J

1999

Monika Slot,
Thorsvej 64, st.tv, 7500 Holstebro
Mette Hein Jørgensen,
Straussvej 284, 7500 Holstebro

2000

Christina K. Simonsen,
Grønnegade 39 st. tv., 8000 Århus C
Camilla K. Bach,
Krogsgade 6, st., 8000 Århus C

2001

Michael Wagner Sørensen,
Farsundsvej 20, 8200 Århus N

2002

Frode Brøste Rasmussen,
Rougsøvej 135, 8950 Ørsted
Tom Bejtrup,
Halgreensgade 3, st.th.,
2300 København S
Christina Laursen,
Skejbyparken 40 1, 8200 Århus N
Sofie Hemleb,
Østerbrogade 109 1.tv,
2100 København Ø
Heidi Sudergaard,
Byvejen 25, ØIstrup, 6950 Ringkøbing

2003

Birgitte Kirk Jakobsen,
Niels Bohrs Allé 23 st. 1011,
5230 Odense M
Lisa Buje Jacobsen,
Børglumvej 2 B, 3.0245, 8240 Risskov

65-, 60-, 50- og 40-års-jubilarer

Nye adresser

Lene Momme Andersen,
Bøgevangen 93 B, 8355 Solbjerg
Emma Dalsgaard Nielsen,
Præsteager 50, 8200 Århus N
Mette Dalegaard,
Henriettevej 14, 3. th, 5000 Odense C
Marianne Boutrup,
Rygårds Allé 131 C, 3., 2900 Hellerup

2004

Søren Østergaard,
Sdr. Boulevard 38 A, 5000 Odense C
Anja Ydemann Jensen,
Erik Bøgghs Vej 6 E, 8230 Åbyhøj
Mette Skov Jensen,
Stationsvej 2 K, Hjallerup,
5260 Odense S
Pia Damgaard Colding,
Majsmarken 7, 8520 Risskov
Maria Monrad Gade,
Falen 33, st., 5000 Odense C
Maria Anna Bruusgaard Jensen,
Skydebanegade 34, 2. tv,
1709 København V

Kennet Edemann,
Sophie Breums Vej 1 st., 5000 Odense C
Jonas Deibjerg,
Kingosgade 12, 1., 5000 Odense C

Andre

Karen Ramsdal Haagensen,
Tapdrupvej 104, 8800 Viborg.
Britta Green,
Asylgade 16, 7400 Herning
Monika Slot,
Broagervej 9, 7500 Holstebro
Thorbjørn Vang Søndergaard,
Nødebovej 77 A, Nødebo,
3480 Fredensborg
Mette Braun,
Sverigesvej 50, 8370 Hadsten
Martin Mondrup Simonsen,
Elmosevej 61, 8330 Beder
Rasmus Petersen,
Håndværkerhaven 31 2.mf,
2400 København NV
Anne Toubøl,
Viborgvej 100, kælder, 8210 Århus V

Kurser

Kompetencer med værdi
5. januar – 1. februar 2005
Fortællinger fra Danmark
11. – 17. juni 2005
Barndommens land
19. – 25. juni 2005
Den danske sang
19. – 25. juni 2005
Kunstkursus
19. – 25. juni 2005
Friluftsliv for voksne og teenagere
19. juni – 25. juni 2005
Slotte og Herregårde i Østjylland
26. juni – 2. juli 2005
IT og Højskole
26. juni – 2. juli 2005
Vandring på Djursland
26. juni – 2. juli 2005
Familiekursus
3. – 9. juli 2005
Den svære samtale
31. juli – 6. august 2005

Fra Rønde Høj- og Efterskole

Udgives af Rønde Høj- og Efterskoles
Elevforening.
Skolevej 2, 8410 Rønde

Elevforeningens bestyrelse

Lene Gamborg Andersen	2533 0909
Søren Woller Møller	8642 8643
Kresten Knudsen	2083 2864
Kim Bredahl	2947 2269
Kristine Melchiorson	8618 7447
Maiken Damgaard Petersen	6022 3658
Olav Pedersen	7545 1724

50 kr's-klubben: Giro 6 40 67 18

Fond der yder økonomisk støtte til elever på
Rønde Høj- og Efterskole med behov derfor.

Adresseændring bedes rettet til det lokale
postkontor, hvorefter den bringes i bladet.

Kontingentet er 80 kr årligt eller 5 år for
300 kr - skal betales inden d. 1. april til:
Rønde Høj- og Efterskoles Elevforening, Sko-
levej 2, 8410 Rønde, Giro 6 40 67 18.

Elevbladet udkommer ca. den 15. i følgende
måneder: marts, juni, oktober og december.

Meddelelser til bladet må være redak-
tionen i hænde senest den 15. i den fore-
gående måned.

Redaktion

Inge Thomsen	} 8637 2430 thomsen2@mail.dk
Arne Thomsen	
Poul Abildgaard	

Layout & fotos Inge og Arne Thomsen

Trykt på ikke klor bleget, svanemærket
papir på Kolind Bogtrykkeri I/S.

RØNDE HØJSKOLE & EFTERSKOLE

*Rønde
Højskoles
kursustilbud*

*Se www.rhe.dk
eller bestil foldere på
8637 1955*